

ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก

สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร

ปัทมวดี บุญเยี่ยม*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และประสบการณ์ในการทำงาน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 123 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการใช้ตารางของ R.V.Krejcie & D.W.Morgan

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้ การวิจัยศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร จากกลุ่มตัวอย่าง 123 คน มีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ครูมีประสบการณ์ในการทำงาน ด้านการวัดผลประเมินผล ($P=0.03$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ

การบริหารงานวิชาการ; เปรียบเทียบ; ความคิดเห็น;

บทนำ

การศึกษาที่มีความสำคัญต่อการสร้างและพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ความสามารถ และคุณธรรมของบุคคลเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เพราะการศึกษาจะช่วยให้มนุษย์มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะและเจตคติที่ถูกต้องในการพัฒนาตนเอง พัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมได้อย่างสอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมในทุก ๆ ด้าน เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ตลอดจนเป็นรากฐานของการพัฒนาทางด้านการเมืองและการปกครองอีกด้วย และเชื่อว่าการศึกษาก็จะไปไปในแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสมกับสภาพความต้องการของทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและวัฒนธรรมของประเทศจะสามารถสร้างความเจริญก้าวหน้าให้แก่สังคมไทย จิรวัดน์ หล้าชมภู (2555, หน้า 2)

ส่วนการดำเนินงานในการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้มีคุณภาพและให้บรรลุเป้าหมายต้องอาศัยการบริหารงานด้านต่างๆ ในโรงเรียนและการบริหารงานวิชาการถือว่าเป็นงานที่สำคัญซึ่งเป็นงานหลักของโรงเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ ดังจะเห็นได้จาก มาตรฐานหรือคุณภาพการศึกษาจะปรากฏชัดเมื่อการบริหารงานวิชาการประสบผลสำเร็จ การบริหารงานวิชาการจึงนับว่ามีบทบาทสูงสุดต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการบริหารงานในโรงเรียน บุญทิพย์ สุริยวงศ์ (2554, หน้า 7)

นอกจากนี้งานวิชาการยังเป็นตัวชี้ให้เห็นถึงคุณภาพ และ ประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาของโรงเรียนนั้นๆ โดยดูที่ผลผลิตการศึกษา คือ ตัวนักเรียนว่ามี คุณภาพเพียงใด เป็นที่ยอมรับชื่นชมของสังคมหรือไม่อย่างไร โรงเรียนจะมีชื่อเสียงหรือไม่ขึ้นอยู่กับ งานวิชาการเป็นส่วนใหญ่ แตกต่างจากงานอื่นๆ ครูจึงควรให้ความสนใจและทุ่มเทให้กับการบริหารงานวิชาการให้มากที่สุด สถานศึกษาซึ่งมีบทบาทหน้าที่ในการบริหาร จะต้องสนับสนุนให้ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุผล ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรต่อไป รุจิรี ภู่อาระ (2555, หน้า 26)

จากผลการรายงานคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาพัฒนการจันงค์ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง สาเหตุของปัญหาอาจสืบเนื่องมาจาก ครูขาดความรู้ความเข้าใจ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลประเมินผล มีส่วนทำให้คุณภาพการศึกษาต่ำไปด้วย ปัญหาการบริหารงานวิชาการเป็นหน้าที่ของทุกๆ ฝ่ายในโรงเรียน จะต้องพัฒนาความรู้ความสามารถให้ครูเกิด ความรู้ ความเข้าใจ ในการทำงาน และร่วมมือร่วมใจในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล เพื่อยกระดับคุณภาพในการศึกษามากยิ่งขึ้น

จากปัญหาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าวิทยาลัยอาชีวศึกษาพัฒนการจันงค์ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร มีปัญหาการบริหารงานวิชาการ ผู้วิจัยจึงสนใจทำการศึกษาวิจัยปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบาย วางแผนและแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงส่งเสริมงานวิชาการแก่ครูในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาพณิชยการจันทน์ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาพณิชยการจันทน์ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และประสบการณ์ในการทำงาน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีขอบเขตการศึกษา ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ ครู วิทยาลัยอาชีวศึกษาพณิชยการจันทน์ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร จำนวน 180 คน

1.2. กลุ่มตัวอย่าง คือ ครู วิทยาลัยอาชีวศึกษาพณิชยการจันทน์ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 123 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการใช้ตารางของ R.V.Krejcie & D.W.Morgan

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ ข้อมูลส่วนบุคคลของครูจำแนกด้วย เพศ และประสบการณ์ในการทำงานของวิทยาลัยอาชีวศึกษาพณิชยการจันทน์ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร

2.2 ตัวแปรตาม คือ ปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาพณิชยการจันทน์ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ใน 4 ด้าน คือ

- 1) ด้านหลักสูตร
- 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน
- 3) ด้านสื่อการเรียนการสอน
- 4) ด้านการวัดผลประเมินผล

สมมติฐานของการวิจัย

ครูของวิทยาลัยอาชีวศึกษาพณิชยการจันทน์ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศและประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกัน จะมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับศึกษาปัญหาในการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาพณิชยการจ่านงค์ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร
2. เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนา ปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาพณิชยการจ่านงค์ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง Index of Congruence (IOC) และค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.76 โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับสถานของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายปิด ชนิดเลือกตอบ (Multiple Choices) ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษา พณิชยการจ่านงค์ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลประเมินผล และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาพณิชยการจ่านงค์ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. เปรียบเทียบศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาพณิชยการจ่านงค์ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ โดยใช้ค่า t-test
4. เปรียบเทียบศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาพณิชยการจ่านงค์ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ใช้การวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Anglysis of Variance) หากมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะเปรียบเทียบค่าคะแนนเป็นรายคู่ ตามวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Post hoc Comparison)

ผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 123 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยประสบการณ์ในการทำงาน ตั้งแต่ 11-15 ปี มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ต่ำกว่า 5 ปี มากกว่า 20 ปี ตั้งแต่ 16-20 ปี และตั้งแต่ 5-10 ปี

2. ปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุکارจํานงคํ์ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร จากกลุ่มตัวอย่าง 123 คน มีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านสื่อการเรียนการสอน ($\bar{X}=4.05$) รองลงมาคือ ด้านหลักสูตร ($\bar{X}=4.00$) ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.89$) และด้านการวัดประเมินผล ($\bar{X}=3.54$)

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุکارจํานงคํ์ ที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุکارจํานงคํ์ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุکارจํานงคํ์ ที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุکارจํานงคํ์ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ครูมีประสบการณ์ในการทำงาน ด้านการวัดผลประเมินผลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุکارจํานงคํ์ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การแสดงความคิดเห็นของครูที่มีต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุکارจํานงคํ์ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านสื่อการเรียนการสอน รองลงมาคือ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัญญา พงษ์ชัย ฐนินาฏ ฃ สุนทร และภัทรพล มหาจันทร์ (2554) ปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 พบว่า ซึ่งอภิปรายในแต่ละด้าน ได้ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านหลักสูตร โดยภาพรวมและรายข้อ มีความคิดเห็นของครูอยู่ในระดับมาก พบว่า ครูไม่สามารถวิเคราะห์หลักสูตร และนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตรงหลักสูตร เพราะครูขาด

ความรู้ความเข้าใจในการวิเคราะห์หลักสูตรจึงไม่สามารถนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตรงหลักสูตร ซึ่งงานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาการเรียนการสอน เนื่องจากหลักสูตรเป็นตัวกำหนดทิศทางการจัดการศึกษาทั้งระบบไม่ว่าจะเป็นการกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์โครงสร้างหลักสูตร ตลอดจนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กับหลักสูตรทั้งสิ้น แนวทางแก้ไขปัญหาด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ควรจัดอบรมครูให้มี ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร การวิเคราะห์หลักสูตรอย่างถูกต้องโดยเชิญวิทยากรที่มีความรู้ ความสามารถมาอบรมให้กับครูในโรงเรียนให้มีการประเมินและพัฒนาหลักสูตรอยู่เสมอ แนวทางแก้ไขปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน คือ ควรมีการพัฒนาครูให้มี ความรู้ ความสามารถตรงกับภาระงานที่รับผิดชอบ สนับสนุนการ ไปศึกษาดูงานในโรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จ สนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน ให้ครูทุกคนจัดทำคู่มือการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมชุมชน หน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งมีการสร้างแรงจูงใจให้แก่ครูที่ปฏิบัติงาน เช่น เพิ่มค่าตอบแทนหรือพิจารณาความดี ความชอบให้เป็นกรณีพิเศษซึ่งจะส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพด้วย โดยสอดคล้องกับซุมศักดิ์ อินทร์ รัชย์ (2556) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทุกประเภท เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามความมุ่งหมายและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ และเป็นการวางแผนการประเมินผลให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงในตัวผู้เรียน ว่าได้บรรลุตามความมุ่งหมายและจุดประสงค์จริงหรือไม่ เพื่อผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบจะได้รู้และคิดเพื่อแก้ไขปรับปรุงต่อไป ดังนั้นหลักสูตรที่ดีและเหมาะสมจะต้องมีการพัฒนาอยู่เสมอเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของกาลเวลา สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการปกครองของประเทศ ตลอดจนความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ

ด้านที่ 2 ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมและรายข้อ มีความคิดเห็นของครูอยู่ในระดับมาก พบว่า ครูเข้าสอนไม่ตรงกับความรู้ความสามารถ ครูยังคงมีการสอนแบบเดิมที่เป็นผู้ชี้้นำความรู้ เนื่องจากต้องสอนควบหลายชั้นในเวลาเดียวกัน ซึ่งการบริหารงานวิชาการด้านการเรียนการสอน นั้นต้องมีการจัดการเรียนการสอนให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรยึดหยุ่นตามเหตุการณ์และ สภาพท้องถิ่น จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ในเนื้อหาแต่ละเรื่อง จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ สอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางหรือการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดครูเข้าสอนตามรายวิชาได้ตรงและเหมาะสมกับความรู้ความสามารถ แนวทางแก้ไขปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน

คือ ควรมีการพัฒนาครูให้มี ความรู้ ความสามารถตรงกับภาระงานที่รับผิดชอบ สนับสนุนการไปศึกษาคุณงานในโรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จ สนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนให้ครูทุกคนจัดทำคู่มือการจัดการเรียน การสอน ส่งเสริมชุมชน หน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งมีการสร้างแรงจูงใจให้แก่ครูที่ปฏิบัติงาน เช่น เพิ่มค่าตอบแทนหรือพิจารณาความดี ความชอบให้เป็นกรณีพิเศษ ซึ่งจะมีส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพด้วย โดยสอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) กล่าวว่า การจัดการกระบวนการเรียนรู้โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ การประยุกต์ใช้ ความรู้ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา การเรียนรู้จากประสบการณ์จริงและการปฏิบัติจริง การส่งเสริมให้รักการอ่านและใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง การผสมผสานความรู้ต่าง ๆ ให้สมดุลกัน ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระกิจกรรม ทั้งนี้โดยจัดบรรยากาศ สิ่งแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ให้เอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้และการนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชน และท้องถิ่น มามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนตามความเหมาะสม

ด้านที่ 3 ด้านสื่อการเรียนการสอน โดยภาพรวมและรายข้อ มีความคิดเห็นของครูอยู่ในระดับมาก พบว่า ครูได้รับการจัดสรรงบประมาณน้อยไม่เพียงพอที่จะนำไปจัดทำสื่อ โดยเฉพาะสื่อที่เป็นนวัตกรรม และเทคโนโลยีใหม่ๆ ซึ่งมีราคาแพงและงบประมาณที่ได้รับจะได้น้อย ตามจำนวนผู้เรียนจึงทำให้โรงเรียนจัดสรรงบประมาณในการผลิตสื่อให้น้อยตามไปด้วย และ ต้องการจัดทำและจัดหาสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสม พอเพียงกับความต้องการของผู้เรียน ทั้งนี้ เพราะสื่อการเรียนการสอนถือเป็นปัจจัยทางการศึกษาที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะหากสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ทำให้สร้างบรรยากาศในการเรียนที่ไม่น่าเบื่อหน่าย รวมถึงการจัดทำสื่อให้มีความเพียงพอต่อความต้องการ ของผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี สื่อแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น ล้วนสร้างบรรยากาศ ให้กับผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างหลากหลาย และสามารถพัฒนาการเรียนรู้ให้ดีขึ้นได้ แนวทางแก้ไขปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน คือ จัดอบรมครูให้มีความรู้ความสามารถ ในการผลิตและใช้สื่อการเรียนการสอน โดยเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้ สอนการสร้างและผลิตสื่อการเรียนการสอน จัดหาสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม มีการติดตามผล การแก้ปัญหา และการสร้างสื่อการเรียนการสอน ด้วย โดยสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) กล่าวว่า ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอน และการ

บริหารงานวิชาการ ต้องส่งเสริมให้ครูผลิต พัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอน จัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนจะทำให้พัฒนางานได้ดีมากยิ่งขึ้น

ด้านที่ 4 ด้านการวัดผลประเมินผล โดยภาพรวมและรายข้อ มีความคิดเห็นของครูอยู่ในระดับมาก พบว่า เครื่องมือวัดประเมินผลที่ใช้ในโรงเรียนยังไม่ได้มาตรฐาน ครูมีภาระงานมากจึงทำให้ไม่มีเวลาที่จะศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับระเบียบการวัดประเมินผลจึงไม่มีเวลาศึกษาและทำความเข้าใจระเบียบการวัดประเมินผล รวมทั้งการขาดงบประมาณที่เพียงพอส่งผลให้การสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลที่ไม่ได้มาตรฐาน เกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการเรียนเพื่อเผยแพร่ให้ครูอาจารย์ได้ทราบทั่วกันนั้นเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นต้องให้ครูได้ศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจในการวัดผลประเมินผล แนวทางแก้ปัญหา ด้านการวัดผลประเมินผล คือจัดอบรมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือทางการวัดประเมินผล และการศึกษาคูงานด้านการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง จัดให้มีคู่มือการใช้เครื่องมือด้านการวัดประเมินผลไว้ให้ครูเพื่อเป็นแหล่งค้นคว้าด้านการวัดประเมินผล พิจารณาในการจัดหาหรือพัฒนาโปรแกรมวิเคราะห์ข้อสอบประเภทต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ครูผู้สอน นำผลการวัดผลประเมินผลไปใช้ การปรับปรุงการเรียนการสอน จัดทำระบบการวัดผลประเมินผลที่ถูกต้องตามระเบียบ มีการจัดทำบันทึกรายงานและติดตามผลอย่างสม่ำเสมอ โดยสอดคล้องกับชุมชนศักดิ์ อินทร์ รักษ์ (2556) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลมีความสัมพันธ์กับการสอนอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากการจัดการเรียนการสอนระดับชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์นั้น ครูผู้สอนควรมีการตรวจสอบโดยวัดและประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน และวัดทักษะพื้นฐานของผู้เรียนแต่ละคนก่อนที่จะสอนรายวิชาหรือหน่วยการเรียนนั้นๆ เพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียนให้ทราบว่าความรู้ความสามารถของผู้เรียนในเรื่องใดที่ยังขาดและต้องรีบเสริมให้เกิดขึ้นก่อน หรือความรู้ความสามารถใดรู้แล้วจะได้ไม่ต้องเรียนซ้ำ เพื่อจะได้วางแผนและจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนก่อนการสอนจริง ซึ่งจะมีผลทำให้ผู้เรียนสามารถบรรลุจุดประสงค์ได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย

2. จากผลการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาพณิชยการจันทบุรี สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง 123 คน ที่มีต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาพณิชยการจันทบุรี สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศโดยภาพรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องมาจากครูไม่ว่าจะเพศหญิงหรือเพศชายมีสิทธิเสรีภาพและโอกาสในการแสวงหาความรู้เท่าเทียมกัน จึงส่งผลให้ครูที่มีเพศต่างกันมีความรู้ความเข้าใจปัญหาการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย รัตนา อินทชะชัย และ สายทิพย์ ยะฟู (2559) ปัญหาและ

แนวทางการบริหารงานวิชาการการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3 พบว่า จำแนกตามเพศโดยภาพรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาพณิชยการจันทน์ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามด้านประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ครูมีประสบการณ์ในการทำงานด้านการวัดผลประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากเครื่องมือวัดและประเมินผลที่ใช้ในโรงเรียนยังไม่ได้มาตรฐาน ครูมีภาระงานมากจึงทำให้ไม่มีเวลาที่จะศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับระเบียบการวัดและประเมินผลจึงไม่มีเวลาศึกษาและทำความเข้าใจระเบียบการวัดและประเมินผล รวมทั้งการขาดงบประมาณที่เพียงพอส่งผลให้การสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลที่ไม่ได้มาตรฐาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนา อินทะชัย และสายทิพย์ ยะฟู (2559) ปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3 พบว่า จำแนกตามด้านประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ครูมีประสบการณ์ในการทำงาน ด้านการวัดผลประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาพณิชยการจันทน์ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 ครูมีความคิดเห็นปัญหาการบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดผลประเมินผล แตกต่างกัน ดังนั้น ผู้บริหารและครูควรมีการทบทวนแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนของผู้เรียนให้ชัดเจนได้มาตรฐาน

1.2. ผู้บริหารต้องจัดอบรมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือการวัดประเมินผลให้ตรงกับการจัดการเรียนการสอน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษารายปัญหาการบริหารงานวิชาการ การใช้เครื่องมือวัดผลประเมินผลของวิทยาลัยอาชีวศึกษาพณิชยการจันทน์ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร

2.2 ควรมีการศึกษาการวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานวิชาการทางด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลประเมินผล วิทยาลัยอาชีวศึกษาพณิชยการจ่านงค์ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร

เอกสารอ้างอิง

- ชญญา พงษ์ชัย ธนินาถ ฦ สุนทร และภัทรพล มหาจันทร์.2554.ปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา ขนาดเล็กสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2.หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น กรุงเทพมหานคร.
- รัตนา อินทะชัย และสายทิพย์ ยะฟู.2559.แนวทางการบริหารงานวิชาการการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3.วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- จิรวัดน์ หล้าชมภู.2555.การศึกษาปัญหางานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สระแก้ว เขต 1.สืบค้นได้จาก: <http://www.gotoknow.org/posts/349117.10> เมษายน 2560.
- บุญทิพย์ สุริยวงศ์.2554.การศึกษาการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนเบญจมราชาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ตามทัศนะของผู้บริหารและครู.วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา ปีที่ 14 ฉบับที่ 23.(เม.ย.-มิ.ย. 2553). หน้า 200-2015.
- สิทธิชนนท์ ห้อยพรมราช. (2557). แนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในอำเภอปางศิลาทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์.2556.ความสำคัญของงานวิชาการ และขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ.วารสารทางการศึกษา ปีที่ 5 ฉบับที่ 2.(มิ.ย-ก.ค. 2556). หน้า 14-23.
- ชุมศักดิ์ อินทร์ รักษ์.2556.ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ.วารสารทางการศึกษา ปีที่ 16 ฉบับที่ 21. กรกฎาคม 2556.หน้า 42-45.
- กระทรวงศึกษาธิการ.2550.ขอบข่ายภารกิจงานและแนวปฏิบัติงานด้านวิชาการ.กรุงเทพฯ : ที.เอส.บี.โปรดักส์.

- สุดดาวลัย อัฐนาค และอศวฤทธิ์ อุทัยรัตน์.2559.สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3.
วารสารบริหารการศึกษาบัวบัณฑิต.ปีที่ 25 ฉบับที่ 37.สิงหาคม 2559.หน้า 102-114.
- อรนิตย์ สุวรรณไตรย์ และคณะ.2555.สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนสังกัดองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดอุบลราชธานี.คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- กษิรา วาระรัมย์.2555.การศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัด
กรุงเทพมหานคร ที่ใช้หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.สารนิพนธ์ กศ.ม.
(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อุณากรรณ์ สวนมะม่วง.2553.สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัย ราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- พนัส ด้วงเอก.2554.การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- อภิชา พุ่มพวง.2559.ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัด
สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 6.วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.